

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

זמנים שבת קודש פרשת תשפ"ד **במדבר** גיליון 025

דברי התורה לעילוי נשמת החיילים שנפלו
ולעילוי נשמת אלתר צבי אריה בן חיים יאכנעס
ולעילוי נשמת הרב יוסף בן הרב שמשון פרלמן
ולרפואת הפצועים

הדלקת נרות ירושלים 19:08 צאת השבת 20:26

זמני תפילה שבת קודש

13:30	ערש"ק מנחה א' –
18:00	מנחה ב' –
18:15	קבלת שבת מוקדמת
19:33	מנחה ג' –
19:48	קבלת שבת בשקיעה
מעריב מיד אחרי קבלת שבת	
5:20	שחרית עם הנץ מתחיל שוכן עד
8:35	שחרית מנין שני שוכן עד 8:55
13:14	מנחה אי –
18:45	מנחה בי –
19:10	מנחה ג' –
20:26	מעריב מוצאי שבת –
20:48	מעריב של רבינו תם –

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת במדבר פרק א' פסוק א'

במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני

רש"י בפסוק הראשון של הפרשה אומר שבגלל שבני ישראל היו חביבים לד', הוא ספר אותם כל הזמן.

אם ננתח את הרש"י הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. כולנו אוהבים הילדים שלנו. כשאנו רוצים להראות לילדים אהבה אנחנו נותנים להם סימני אהבה כמו חיבוק ונשיקה, וגם לטפל בכל הצרכים שלהם אבל אנחנו לא מראים את האהבה על ידי ספירה. ד' אוהב אותנו ומראה לנו את האהבה שלו על ידי שהוא מטפל בכל הצרכים שלנו, למה רש"י אמר שבגלל שאנחנו חביבים לה' הוא סופר אותנו?

התשובה יכולה להיות שאנחנו לא לגמרי מעריכים את המושג חביב. למרות שאדם לא סופר את הילדים שלו הוא סופר דברים אחרים כמו את הכסף שלו. אדם סופר את הכסף שלו כי הכסף שלו יאפשר לו לרכוש דברים שהוא רוצה כלומר אדם סופר משהו, שככל שיש לו יותר ממנו כך הוא יכול להביא לו יותר הנאה. ההנאה שהוא יכול לקבל זה מה שגורם לדבר להיות חביב עליו. זה בניגוד לילדים שלנו שבהם האהבה היא מולדת ולא מתייחסת לשום דבר חיצוני. אותו דבר נכון גם ליחסנו עם ד'. אף על פי שד' לא צריך מאיתנו כלום, כשאנחנו עושים את המצוות ומביסים את היצר הרע שלנו אנו יכולים לתת הנאה לד'. בהיותו המצב, לפי גודל מספר בני ישראל, אנחנו יכולים לתת יותר לד' באמצעות עבודת ד' שלנו. העובדה שד' סופר את בני ישראל זה לא בעצם לטובת ד', אלא שכל יהודי ידע שהמעשים שלו משפיעים בעולם כי ד' ספר אותו. האהבה שיש לד' לכל יהודי ויהודי היא גם מולדת שד' אוהב אותנו רק בגלל שאנחנו הילדים שלו, אבל אנחנו גם מאוד חביבים עליו כפי שהוא מעריך שכל אחד מהפעולות שלנו כשאנחנו עושים את המצוות משפיעות על העולם לטוב ויכול לתת לד' עונג.

זה שיעור חשוב עבור כל אחד מאיתנו להרגיש שאנחנו משהו ומעשינו באמת עושים שינוי בעולם מכיוון שד' ספר אותנו במיוחד כי כל אחד מאיתנו מיוחד לו, ולעולם אל לנו להרגיש שמה שאנו עושים אינו חשוב.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת במדבר פרק א' פסוק א'
במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני

Rashi says on the first pasuk of the parsha that Hashem counted b'nei Yisroel all of the time because they were beloved to Him.

We all love our children. We show that love through giving to them. We don't show our love by counting them. Hashem loves us and He also shows His love by giving to us. If so, why is counting us an additional sign of endearment?

The answer could be that we do not fully appreciate the concept of *חביב* – *beloved*. Even though a person does not count his children, he does count other things that are precious to him like his money. A person counts his money because his money will allow him to purchase things that he wants. When a person counts something, it's a demonstration that the more we have of the thing that we're counting, the more pleasure it brings us. This is what makes something dear to us. This is unlike our children where the love is innate and does not relate to anything external.

The same thing holds true to our relationship with Hashem. Even though Hashem does not need anything from us, when we do the mitzvos and overcome our yetzer hara, we so-to-speak give pleasure to Hashem. This being the case, the more members of b'nei Yisroel there are, the more we can give to Hashem through our avodas Hashem. The concept of Hashem counting b'nei Yisroel is not *for* Hashem. Instead, it's to teach *every individual* in k'lal Yisroel that our individual actions make an impact! *Individually*, we count and are beloved to Hashem and then collectively, we make up a whole of Hashem's beloved nation. The love that Hashem has for each and every Jew is both innate that Hashem loves us just because we are His children, but we are also very dear to Him because He appreciates each one of our actions when we do the mitzvos.

This is an important lesson for each of us to feel. Individually, we are all people with separate actions that truly make a difference in the world. And then we come together collectively to make up Hashem's chosen people. Hashem counted us specifically because each one of us is special to Him and we should never feel that what we do is not important.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת במדבר פרק א' פסוק א'

וידבר ד' אל משה במדבר סיני

הבעל הטורים מסביר את הסיבה לכך שהתורה מסיימת את ספר ויקרא בפסוק שמתחיל "אלה המצות" ואז מתחיל ספר במדבר עם המילים "מדבר סיני". ללמד אותנו שאדם שלא עושה את עצמו כמו מדבר (לא מתגאה) לא יודע תורה ומצוות.

אם ננתח את הבעל הטורים הזה, נוכל לשאול את השאלה הבאה. מה הקשר בין המעשים והתנהגות של האדם לידיעת התורה? אנחנו יודעים שיש אנשים שיודעים הרבה תורה וגם היו בעלי גאווה.

התשובה יכולה להיות שאנחנו לא מבינים את המושג "ידע". התורה משתמשת בלשון ידע כדי לתאר ידע שבא מחיבור לאדם אחר. למשל כאשר התורה מתארת את ידיעתו של ד' על סבלם של בני ישראל התורה משתמשת במילה וידע. המטרה של לימוד תורה היא לא רק שיהיה לו ידע בתורה אלא זו גם הדרך שלנו להתחבר לד'. אדם לא יכול להתחבר לד' אם הוא מתגאה או רץ אחרי כבוד או תענוגות פיזיים.

זה שיעור מאוד חשוב עבורינו. כשאנו יושבים ללמוד תורה ולעשות מצוות אנחנו צריכים לא רק להתמקד בצבירת ידע אלא יותר חשוב לבנות חיבור עם ד' דרך התורה והמצוות. כאשר אדם מבין שלימוד תורה ועשיית מצוות היא הדרך להתחבר לד', זה נותן לנו רצון נוסף לעבוד את ד' גם כשזה עשוי להיות קשה.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת במדבר פרק א' פסוק א'
וידבר ד' אל משה במדבר סיני

The Ba'al Haturim explains the reason that the Torah ends sefer Vayikra with the pasuk that begins אלה המצות and then starts sefer Bamidbar with the words מידבר סיני is to teach us that in order for a person to know Torah and mitzvos, there's a condition that he must first make himself like a midbar (not haughty – like a desert).

If we analyze this Ba'al Haturim, we can ask the following question. What difference does it make how a person acts in relation to his knowledge of Torah? We know that there are many knowledgeable people even in Torah who are haughty.

The answer could be that we misunderstand the concept of וידע – *to know*. The Torah uses the word וידע to describe a *knowledge that comes from a connection to another person*. For example, when the Torah describes Hashem's knowledge of the suffering of b'nei Yisroel it uses the word וידע. The first time the word וידע is used in the Torah is in parsha Bereishis to describe Adam HaRishon's connection with Chava. וידע is a passionate connection to someone. Torah is not just another academic study. The purpose of learning Torah is not to just have Torah knowledge. Instead, it's our way of intimately connecting to Hashem. A person cannot connect to Hashem when he is haughty, running after honor or other physical pleasures.

This is a very important lesson for us. When we sit down to learn Torah and do mitzvos, we shouldn't just focus on accumulating knowledge. Instead, we should focus on the fact that we're interacting with Hashem. We should make the Torah and mitzvos become a part of us which then enables us to have a closer connection with our Creator. When a person understands that learning Torah and doing mitzvos is the way to connect to Hashem, it gives us an additional desire to serve Hashem even when it may be difficult.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת במדבר פרק א' פסוק ב'

שאו את ראש כל עדת בני ישראל

הספורנו מספר לנו שד' ספר את בני ישראל כדי לסדר אותם איש איש לדגל שלו (שבת), על מנת שיכנסו לארץ ישראל מיד ללא קרב, והעמים שחיו שם פשוט יעזבו.

אם ננתח את הספורנו הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. נראה מהספורנו שיש קשר בין זה שבני ישראל נכנסים לארץ ישראל כל אחד לפי שבטו, לעובדה שהעמים כולם בורחים. למה בני ישראל לא יכולים ליכנס לארץ ישראל בעירבוב כמו שהיה עד עכשיו אם ד' מימלא גורם לעמים לברוח?

התשובה יכולה להיות שפחד האומות והשראת השכינה על בני ישראל יכולה לבוא רק כאשר כל אחד מבני ישראל יודע את מקומו ושליחותו ופועלת בהתאם להם, אבל כאשר יש בלבול לגבי מה כל אדם צריך לעשות בעבודת ד' שלו אז בני ישראל לא שלמים.

זה שיעור חשוב מאוד עבורינו. אנשים רבים חיים היום במצב של בלבול ולא בדיוק יודעים מה ד' באמת רוצה מאיתנו. יש כל כך הרבה אנשים עם כישורים ותכונות אופי שונות ואנשים מרגישים שכולנו רוצים לעשות את אותו הדבר בעבודת ד' שלנו. אנחנו רואים מכאן שזה לא נכון. כל אדם במסגרת אילוצי ההלכה צריך למצוא את דרכו האישית בעבודת ד' שלו ולא לנסות להיות כמו כולם. רק כשנעשה זאת יהיו בני ישראל שלמים והשכינה תוכל לנוח עלינו כעם.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת במדבר פרק א' פסוק ב'
שאו את ראש כל עדת בני ישראל

The Sforno tells us that Hashem counted b'nei Yisroel in order to put them into an order with each man according to his own flag (tribe). The purpose of this was in order for them to enter into Eretz Yisroel right away without battle because the nations that lived there would just leave.

It seems from the Sforno that there is a connection between b'nei Yisroel going into Eretz Yisroel with each man in his tribe to the fact that the the nations would all flee. Why would that be necessary? If Hashem is causing the nations to flee anyway, why does b'nei Yisroel have to be arranged according to tribe before going in to Eretz Yisroel?

The answer could be that in order for the neations to fear b'nei Yisroel, they need to witness Hashem's presence resting on our nation. But Hashem won't rest His presence on b'nei Yisroel unless each member of b'nei Yisroel knows his place and mission. When there's confusion about what each person should be doing in his service of Hashem, then b'nei Yisroel is not complete.

This is a very important lesson for us. Many people today live in a state of confusion not exactly knowing what Hashem really wants from us. There are so many people with different skills and character traits. People feel like we all want to do the same thing in our service of Hashem. We see from here that it is not correct. Every person within the constraints of halacha needs to find his individual path in his service of Hashem and not try to be like everyone else. Only when we do this will b'nei Yisroel be complete and the Shechina will then be able to rest upon us as a nation.

הכשרות ביתר
נאכ"ד ביתר
הגדה"א ויום שליט"א

052-5658566

